

MEMORIE VAN TOELICHTING

DECREET AANGAANDE DE BEKRACHTIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING BETREFFENDE DE CODIFICATIE SOMMIGE BEPALINGEN VOOR HET ONDERWIJS

I. ALGEMENE INLEIDING

1.1. Inleiding

Het voorliggende voorontwerp van decreet heeft als doelstelling om een besluit van de Vlaamse Regering te bekrachtigen en een reeks niet meer relevante onderwijsregelgeving formeel op te heffen. Het besluit van de Vlaamse Regering bevat een codificatie van sommige nog geldig zijnde wettelijke en decretale bepalingen inzake het onderwijs.

Volgens Coremans en Van Damme is coördinatie/codificatie van regelgeving een middel om verschillende, verspreid liggende wettelijke bepalingen (wetten, decreten) die betrekking hebben op hetzelfde thema, te ordenen met een bepaalde systematiek, met onderling aangepaste terminologie en in een doorlopende nummering. Deze definitie laat toe de teksten aan te passen op het gebied van rangschikking in opeenvolgende hoofdstukken, vernummering van artikelen en terminologie.¹

Bij coördinatie gaat het om bepalingen over hetzelfde thema die in één tekst worden samengebracht en geordend. Bij codificatie gaat het om bepalingen over verschillende onderwerpen die door een gemeenschappelijk grondbegrip met dezelfde tak van het recht verbonden zijn. (Omzendbrief VR/2014/4, 9/5/2014, punt 268)
Op advies van de Raad van State wordt gekozen voor codificatie van onderwijsregelgeving, omdat in de voorliggende tekst erg verschillende onderwerpen binnen het onderwijsrecht worden bijeen gebracht, zonder hun inhoud te wijzigen. De codificatie is een technisch juridisch middel om autonome wetten en decreten, door hun inhoud verwant, in één geheel samen te brengen, methodisch geordend.²

Na de codificatie van de regelgeving secundair onderwijs (Vlaams Parlement, 2010-2011, Stuk 1059, 3 mei 2011) en het hoger onderwijs (Vlaams Parlement, 2013-2014, Stuk 2252, 28 november 2013) is dit een derde codificatie van onderwijsregelgeving.

---

¹ Henri Coremans en Marnix Vandamme, *Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*, Brugge, Die Keure, 2001, pagina 79-85; Jos Dumortier, *Wie wordt nog geacht de wet te kennen*, *Rechtskundig Weekblad*, 1992-1993, 13 maart 1993, pagina 943.

² Adams, M. en Popelier P., *Wie waakt over de kwaliteit van de wet*, Intersentia, 2000, pagina 16, 132; BVR houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs, *Advies Raad van State*, nummer 47.188, 10/12/2009, pagina 5.

Het bijgaande ontwerp van besluit brengt sommige nog geldig zijnde wettelijke en decretale bepalingen inzake het onderwijs bijeen. Dit betekent dat de opdracht van het decreet van 14 februari 2003 betreffende het onderwijs XIV (artikel X.35) tot codificatie hiermee verder uitgevoerd wordt. Het gaat dus om de uitvoering door de Vlaamse Regering van een bestaande specifieke delegatie bij decreet.

In de voorliggende codificatie komt de volgende regelgeving bijeen : schoolpactwet van 1959, het decreet betreffende het onderwijs II van 1990, enkele themadecreten en de onderwijsdecreten uit de periode 1992-2014. De codificatie heeft nu die verspreide artikelen in een logisch nieuwe structuur van hoofdstukken opgenomen. De artikelen zijn daarbij overgenomen met minimale inhoudelijke wijzigingen. Het is wel zo dat voor de schoolpactwet van 1959 er een reeks artikelen ontdubbeld en aangepast zijn voor toepassing in het deeltijds kunstonderwijs of in de internaten en tehuizen.

Het voorliggende ontwerp van besluit en van decreet kadert in de inspanningen inzake vereenvoudiging van de onderwijsregelgeving, meer in het bijzonder de juridisch technische vereenvoudiging.

(Vlaams Parlement, 2009-2010, Stuk 375, Motie administratieve vereenvoudiging in het onderwijs)

1.2. Advies Raad van State

1.2.1. Besluit van de Vlaamse Regering

De Raad van State heeft over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering een advies opgesteld op 15 juli 2016, met nummer 59.442.

1. De artikelen met de uitwerkingsdata zijn op advies van de Raad van State geschrapt, alhoewel dit belangrijke informatie is over het starttijdstip van de berokken bepalingen van de onderwijsregelgeving.

2. Het voorstel om de voorliggende codificatie uiteen te halen in verschillende deelcodificaties wordt niet gevolgd. Verschillende deelcodificaties betekenen een veelvoud van procedures en nota's in de Vlaamse Regering en in het Vlaams Parlement en hebben enkel te maken met de vorm en niet met de inhoud. Daarbij komt dat voor het deeltijds kunstonderwijs en voor de internaten-tehuizen het gaat om een tussenstap naar een verder volwaardig niveaudecreet.

Zeker voor het deeltijds kunstonderwijs houdt de voorliggende codificatie in dat een inventaris beschikbaar is van de geldende regelgeving terzake en dat het als vertrekpunt kan dienen voor het eigen niveaudecreet. Een niveaudecreet dat meteen in de plaats komt van het hoofdstuk II van deze codificatie.

Voor het hoofdstuk II, Deeltijds Kunstonderwijs is de afdeling rond tijdelijke projecten kunstinitiatie verplaatst naar het hoofdstuk IV. (artikel IV.46-IV.51)

3. De Raad van State maakt in hoofdzaak technische opmerkingen over schrappingen of over het vervolledigen van artikelen of voetnoten. Deze zijn in principe gevolgd.

4. Een aantal artikelen zijn in 1959 in hun oorsprong enkel geformuleerd voor het gesubsidieerd onderwijs als extra garantie. Impliciet zijn die regelingen identiek toegepast voor het gemeenschapsonderwijs. Anderzijds bestonden er een aantal regelingen voor het Rijksonderwijs (gemeenschapsonderwijs) op het niveau van de wet. Die regelingen werden in het kader van de gelijke behandeling ook toegepast in het gesubsidieerd onderwijs. Het gaat om de artikelen II.2, II.5, II.8, II.10, II.12, III.1, III.4, III.6, III.9.

Bij een opdracht van codificatie is het evident dat dit nu geëxpliciteerd wordt. Het moet voor de lezer duidelijk zijn dat een bepaalde regelgeving ooit ontworpen voor het Rijksonderwijs en tevens toegepast in het gesubsidieerd onderwijs, wel degelijk geldig is voor alle onderwijsnetten en dit in overeenstemming met de gelijke behandeling van alle onderwijsinstellingen, voorzien in artikel 24, §4 van de Grondwet.

Verder is het zo dat de rechten en plichten van scholen, personeelsleden en leerlingen/studenten niet wijzigen. Als men de codificatie in zijn globaliteit benadert, en in het globale eindresultaat alle rechten en plichten onveranderd zijn, is een bijsturing die verduidelijking en eenvormigheid brengt een taak binnen een codificatie.

De codificatie heeft volgens de decreetgever als doel om zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan te wijzigen teneinde eenheid in de terminologie te brengen, de bepalingen onderling te doen overeenstemmen en ze in overeenstemming te brengen met de actuele stand van de regelgeving, inzonderheid door de afstemming inzake begrippenkader. (artikel XI.1, codificatie sommige bepalingen)

Een concreet voorbeeld. Indien de Vlaamse overheid de salarissen van het personeel in de scholen deeltijds kunstonderwijs van het gemeenschapsonderwijs uitbetaalt moet daarvoor wel degelijk in de decreetgeving een basis zijn. Zoniet, zouden we door in te gaan op het advies van de Raad van State één probleem oplossen en een ander in de plaats creëren: er zou een decreetale basis ontbreken om het personeel in het dko van het gemeenschapsonderwijs te betalen. Wat in strijd is met de gelijke behandeling en het legaliteitsbeginsel.

Een ander voorbeeld. De wet van 29 mei 1959 heeft het bij leerlingenvervoer over de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, toen verantwoordelijk voor het vervoer met bus en spoor. In 1977 was er een splitsing tussen NMBS en NMBV (later De Lijn). De Raad van State maakt nu bezwaar dat zowel de NMBS (spoor) als De Lijn (Bus) opgenomen worden in de codificatie. (artikel IV.34)

Eén en ander hangt uiteraard samen met wat de Raad in zijn algemene opmerkingen zegt. De Raad stelt daar voor de te codificeren bepalingen eerst te wijzigen waar nodig. Ze verwijzen daarbij onder andere naar het legaliteitsbeginsel. Maar zoals gezegd gaat dit alleen op voor zover er knelpunten zijn. Dergelijke knelpunten zijn er niet omdat de regeling terzake expliciet en impliciet sluitend is, maar de ordening naar aanleiding van

de codificatie verandert, bijvoorbeeld door regelingen die identiek zijn voor instellingen van verschillende netten voortaan in één bepaling samen te regelen.

Het inschrijven van de gelijke behandeling ongeacht de onderwijsnetten en het rekening houden met het legaliteitsbeginsel, wordt trouwens bevestigd door het decreet houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs.

De aangepaste artikelen worden alle voorgelegd aan de decreetgever, zodat er achteraf geen enkele twijfel meer kan bestaan over de inhoud van de bepalingen van de codificatie.

1.2.2. Decreet betreffende de bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse Regering.

De opdracht van de VLOR bestaat uit "adviesverlening" en "overleg". Adviesverlening is de formulering van een onderbouwde raadgeving of van een beredeneerd standpunt over een beleidsaangelegenheid, op basis van een onderlinge beraadslaging. De Vlaamse Onderwijsraad is een forum, waar de partners die bij het onderwijs betrokken zijn, ontwerpen van decretale beslissingen en teksten met beleidsmatige inslag bespreken en toetsen aan onderwijskundige, pedagogische en maatschappelijke criteria en de effecten van de beleidsopties op kinderen nagaan. De VLOR is een strategische adviesraad waarbij de nadruk ligt op de maatschappelijke en onderwijskundige reflectie op de voorstellen van de overheid.

(Vlaams Parlement, 2003-2004, stuk 1955, pagina 31, e.v.)

Het advies van de VLOR is dan ook logisch voorzien voor nieuwe regelgeving en voor het impact op het onderwijsveld. Met een codificatie worden geen ontwerpen van decretale beslissingen door het onderwijsbeleid geformuleerd.

Het is evident dat een adviesverlening niet terzake is bij een codificatie, die een verzameling is van al lang bestaande regelgeving. Het is trouwens zo dat bij alle wetgeving die in een codificatie wordt opgenomen de VLOR reeds bij de concipiëring van deze wetgeving werd betrokken. Verder heeft het advies van de VLOR weinig betekenis omdat een codificatie niet toelaat om meer inhoudelijke aanpassingen door te voeren.

De opmerkingen van de Raad van State behandelen vervolgens technische verbeteringen die alle gevolgd zijn.

Met de slotopmerking is ook rekening gehouden door een aantal aanpassingen van bestaande wetten en decreten op te nemen in de bekrachtiging.

II. CODIFICATIE VAN SOMMIGE ONDERWIJSREGELGEVING

2.1. Wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Buiten de artikelen rond infrastructuur die behouden worden, worden de nog resterende artikelen van de wet van 1959 opgeheven voor de toekomst.

Het decreet basisonderwijs van 1997 stelt al in artikel 181, 2°, dat de schoolpactwet van 1959 is opgeheven, behalve artikel 4, 9de, 10de, 11de lid; 5; 13, §2 tot en met 22ter; 28, §2, 31 en 42. Artikel 5, 31 en 42 zijn ondertussen opgeheven. Artikel 4 (leerlingenvervoer) en 28, §2 (niet reglementaire aanstellingen personeel) zijn opgenomen in deze codificatie. Artikel 13 tot en met artikel 22ter behandelen de infrastructuur.

Artikel 177 van het decreet volwassenenonderwijs van 2007 bepaalt dat de wet van 1959 voor dat onderwijsniveau opgeheven wordt, behalve artikel 28, §2 en artikel 31. Artikel 31 is ondertussen opgeheven en artikel 28, §2 is opgenomen in deze codificatie.

Voor het hoger onderwijs en het secundair onderwijs is alle relevante regelgeving terug te vinden in de respectievelijke codex (Codex Secundair Onderwijs van 17/10/2010; Codex Hoger Onderwijs van 11/10/2013). Voor het secundair onderwijs zijn vrijwel alle artikelen uit de wet van 1959 reeds expliciet opgeheven.

Het resultaat is dat buiten de artikelen rond infrastructuur (artikel 13 tot artikel 22ter) de bepalingen in de wet van 1959 enkel nog gelden voor het deeltijds kunstonderwijs en voor de internaten en tehuizen en voor de rechtspositie van het onderwijspersoneel. Er zijn dan ook in de Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs een aantal artikelen uit de wet van 1959 ontdubbeld en opgenomen zowel in het hoofdstuk rond deeltijds kunstonderwijs als in het hoofdstuk rond internaten en tehuizen. De bepalingen inzake onderwijspersoneel staan vermeld in het hoofdstuk rond de rechtspositie van het onderwijspersoneel.

2.2. Regelgeving deeltijds kunstonderwijs en internaten

Een reeks resterende artikelen in de schoolpactwet van 1959 zijn enkel nog geldig voor het deeltijds kunstonderwijs of de internaten en tehuizen. De artikelen zijn dan ook opgenomen in de respectievelijke hoofdstukken, maar aangepast voor het respectievelijke toepassingsgebied.

Na de voorliggende codificatie zal het geheel aan regelgeving deeltijds kunstonderwijs en inzake internaten op één plaats terug te vinden zijn. Het is handig voor de onderwijsklant om voor het onderwijsniveau waar hij actief is met een beperkt aantal wetteksten een volledig overzicht te hebben van de bepalingen die nog gelden op vandaag. Het lijkt wenselijk dat een bepaald onderwijsniveau geconfronteerd wordt met maximaal een 5-tal onderwijsdecreten: een niveaudecreet, een personeelsdecreet en enkele grotere themadecreten. Voor het deeltijds kunstonderwijs en de internaten-tehuizen wordt dit nu gerealiseerd.

In zijn verslag van 2003 heeft het Rekenhof een analyse gemaakt over het deeltijds kunstonderwijs. Er werd gesteld dat het deeltijds kunstonderwijs onder onderwijs valt en de toepasselijkheid van artikel 24 van de Grondwet. Het hele kunstonderwijs met beperkt leerplan valt onder het toepassingsgebied van de schoolpactwet. Na de hervorming in 1990 bestond er geen twijfel meer over. Hoe dan ook wordt het deeltijds kunstonderwijs, als onderwijs beschouwd. (Vlaams Parlement, 2003-2004, Stuk 37,

10/10/2003) Een aantal resterende artikelen in de wet van 29 mei 1959 zijn dan ook in deze codificatie behouden voor het deeltijds kunstonderwijs.

Voor de internaten is er nu ook één hoofdstuk gerealiseerd waar alle relevante teksten uit schoolpact, wetten en koninklijke besluiten bijeen zijn gebracht.

De artikelen in het schoolpact zijn overgenomen voor internaten en tehuizen in deze codificatie op basis van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Internaten worden ingevolge rechtspraak van het Grondwettelijk Hof als 'onderwijsinstellingen' beschouwd (arrest nr. 26/92 van 2 april 1992, arrest nr. 23/95 van 2 maart 1995). Het Grondwettelijk Hof rangschikt internaten onder het begrip "onderwijsinstelling" op grond van de overweging dat alles wat rechtstreeks verbonden is met de onderwijsverstrekking als onderwijsinstelling moet worden beschouwd. Daardoor komen ze ook in aanmerking voor de toepassing van het gelijkheidsbeginsel. Bovendien werd geargumenteed dat het bestaan van internaten in bepaalde gevallen noodzakelijk kan zijn om de ouders daadwerkelijk de mogelijkheid te bieden voor de vrije schoolkeuze.

Overigens zijn er destijds regelingen met betrekking tot internaten en tehuizen in de schoolpactwet opgenomen: bijvoorbeeld door de wet van 20 februari 1970 tot regeling van het onderwijs in de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben, die een aantal regelingen met betrekking tot internaten en tehuizen inlaste in de schoolpactwet, of een artikel 14 dat de subsidiëring van schoolgebouwen, waaronder ook internaten, regelde. Ook de wet van 1 augustus 1985 schreef bepalingen rond internaten bij in het artikel 22, 27 en 32 van de wet van 29 mei 1959. (BS 6.8.1985) Ook al zijn die bepalingen intussen opgeheven, ze tonen aan dat internaten en tehuizen in beginsel tot de toepassings sfeer van de schoolpactwet worden gerekend. (Vlaams Parlement, 2008-2009, SV, nr. 65, 4 november 2008)

2.3. Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse Regering.

Het ontwerp van decreet bevat drie elementen :

- de bekrachtiging van een besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie. (artikel 2)
- het ontwerp van decreet bevat verder de opheffing van de oorspronkelijke wettelijke en decretale bepalingen die nu zijn opgenomen in de codificatie en die dus verder blijven gelden in de toekomst via de codificatie; (artikel 3)
- de opheffing van niet meer relevante regelgeving. (artikel 4)

De onderwijsregelgeving bevat nu nog onder "geldende" regelgeving heel wat oudere regelgeving (wetten, koninklijke besluiten, besluiten Vlaamse Regering) waarvan zeker is dat ze voor de toekomst niet meer relevant zijn voor het onderwijsveld. Deze regelgeving wordt opgeheven naar de toekomst toe en kan zo verwijderd worden uit het aanbod van geldende onderwijsregelgeving. (Edulex)

2.4. Enkele technische elementen van codificatie

Inhoud van de codificatie

De codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs bevat een reeks hoofdstukken waarbij er telkens een thema aan bod komt :

- deeltijds kunstonderwijs;
- internaten en tehuizen;
- specifieke projecten en instellingen : diensten met onderwijsbehoeften, kinderdagverblijven Brussel, voor- en nabewaking Brussel, cultuureducatie, leerlingenvervoer, schoolboekhouding, speciale onderwijsleermiddelen, Europese en internationale programma's;
- rechtspositie onderwijspersoneel : administratief en geldelijke rechtspositie; reffectatie-regeling;
- informatisering van het onderwijs;
- commissie zorgvuldig bestuur;
- commissie leerlingenrechten en lokaal overlegcomité;
- investeringen in onroerende goederen;
- organisatie gemeenschapsonderwijs;
- codificatie van onderwijsregelgeving.

Naast de eigenlijke codificatie zijn er een aantal bijlagen:

1° een inhoudstabel.

2° een overzicht van de artikelen die niet opgenomen zijn in de codificatie en dus definitief opgeheven worden;

3° een concordantielijst voor de artikelen opgenomen in de codificatie.

De codificatie is opgesteld rekening houdende met de aanbevelingen van de Raad van State, Beginselen van de Wetgevingstechniek, 2008, Hoofdstuk 6, pagina 130 en van de Vlaamse Gemeenschap in een omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014, punt 273-280.

Bij elk artikel in de codificatie is er een voetnoot waarin verwezen wordt naar de oorspronkelijke tekst, naar wetten en decreten die het artikel hebben gewijzigd en naar de wijzigingen die de codificatie eventueel aanbrengt. Rekening houdende met de omvangrijke tekst en de erg verschillende thema's worden de voetnoten zo dicht mogelijk gehouden bij het eigenlijke artikel.

Eenheid van begrippen

De machtiging tot codificatie van de regelgeving onderwijs (decreet betreffende het onderwijs XIV van 14/2/2003) biedt de mogelijkheid bepaalde terminologische en grammaticale fouten weg te werken of, indien nodig, de structuur en de inrichting van de teksten te verbeteren.

Zo is o.a. het begrip "PMS-centrum" daar waar nodig vervangen door het begrip "CLB". De begrippen "Vlaamse Regering", "Vlaamse Gemeenschap" en "Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming", e.a. werden ingebracht of aangepast doorheen de volledige codificatie. In 2001 is in de bezoldigingsregeling het begrip "wedde" vervangen door "salaris". In opvolging van de decretale basisbepalingen betreffende de geldelijke rechtspositie is doorheen de codificatie overal het begrip "salaris" opgenomen. Belangrijk is dat het begrip "inrichtende macht" is vervangen door "schoolbestuur". Binnen het leerplichtonderwijs wordt de term schoolbestuur sedert 1997 al gebruikt in het basisonderwijs en sedert 2010 in het secundair onderwijs. Dit wordt nu uitgebreid naar het deeltijds kunstonderwijs. Voor internaten en tehuizen wordt het begrip "bestuur" gebruikt.

Verwijzingen in de uitvoeringsregelgeving

Tenslotte is het zo dat de rechtsleer aanvaardt dat uitvoeringsbesluiten die verwijzen naar een wet of decreet dat opgeheven is hun geldigheid behouden, als er maar een rechtsgrond te vinden is in een nieuwe regelgeving. Het is een algemeen principe dat uitvoeringsbesluiten op basis van vroegere wetten en decreten van kracht blijven totdat er op basis van een nieuw decreet nieuwe uitvoeringsbesluiten worden opgesteld. Bij een aantal nieuwe decreten wordt dit principe trouwens uitdrukkelijk vermeld in de artikelen (artikel 184, decreet basisonderwijs; artikel 174, decreet centra leerlingenbegeleiding).

In een aantal arresten heeft de Raad van State de continuïteit van de uitvoeringsbepalingen bevestigd. Dit standpunt geldt zeker bij codificatie omdat het niet om inhoudelijk nieuwe regelgeving gaat maar slechts om een gecoördineerde decreettekst.

Belangrijk is ook dat een screening is gemaakt van alle onderwijsregelgeving naar verwijzingen naar artikels die nu op een andere plaats staan door hun opname in de codificatie. In het deel XII van de codificatie zijn de verwijzingen aangepast in die zin dat nu verwezen wordt naar een artikel in de codificatie. Dit brengt mee dat een zeer groot pakket aan wetten, koninklijke besluiten, decreten en uitvoeringsbesluiten meteen leesbaar worden bij de invoering van de Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 2

De Raad van State vraagt het bekrachtigen bij decreet van het besluit met de codificatie. Het gaat om het bevestigen van de nieuwe artikelen zoals opgenomen en eventueel technisch aangepast in het besluit van codificatie. De bekrachtiging is hier van belang omdat een aantal artikelen uit de wet van 1959 zijn herschikt en aangepast zijn aan het toepassingsgebied deeltijds kunstonderwijs of internaten en tehuizen.

De bekrachtiging van het Besluit van de Vlaamse Regering wordt beperkt tot deel I tot en met deel XI en Deel XII. 1° tot en met 42°.

De andere punten van Deel XII bevatten aanpassingen van de verwijzingen naar artikelen opgenomen in de codificatie in koninklijke besluiten en besluiten. Deze punten bij decreet bekrachtigen zou inhouden dat de aanpassingen in besluiten, een decretaal karakter krijgen en dat is helemaal niet de bedoeling.

De bekrachtigde bepalingen in de codificatie betreffende sommige bepalingen voor het onderwijs zullen aangehaald worden als “Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs”.

Artikel 3

De Raad van State vraagt de artikelen die nu gecodificeerd zijn en behouden blijven, op hun vroegere plaats formeel op te heffen. Een codificatie van regelgeving zonder meer

houdt in dat die regelgeving nog tweemaal terug te vinden is : in de oorspronkelijke tekst en in de codificatie. Dit wordt vermeden door de oorspronkelijke regelgeving formeel op te heffen. Dat heeft belangrijke voordelen. De opheffing vereenvoudigt latere wijzigingen, omdat die geen rekening meer moeten houden met de vroegere teksten. ³

Artikel 4

In het voorontwerp van decreet wordt ook een pakket niet-gecodificeerde of niet meer relevante regelgeving voor het onderwijs opgeheven. Ook tijdelijke bepalingen, overgangs- en opheffingsbepalingen worden niet opgenomen. Voor de duidelijkheid en de verschraling van de onderwijsregelgeving is het noodzakelijk om de niet meer relevante artikelen uitdrukkelijk op te heffen.

Het uiteindelijke resultaat is dat bepalingen die niet meer actueel zijn (artikel 4), allemaal opgeheven worden en dat zij die wel nog actueel zijn (artikel 3) enkel nog in de codificatie terug te vinden zijn.

Artikel 5

De bekrachtiging van de codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs treedt in werking op 1 januari 2017. Dit stemt overeen met de ingangsdatum van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de codificatie.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS,

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS.

---

³ Raad van State, Wetgevingstechniek Aanbevelingen en formules, 2001, pagina 58-59.